

prima instanță: N. Mămăligă
instanța de apel: A. Panov, I. Muruianu, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Alexandru Ceban cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă:

La 17 august 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Alexandru Ceban cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că Consiliul municipal Chișinău, prin decizia nr. 3/45-58 din 19 mai 2015, a transmis în locațiune lui Ceban Alexandru, pe un termen de trei ani, încăperile cu suprafața de 121,4 m.p., din incinta Școlii primare nr.12 „Anatol Popovici” situate pe str. Petru Zadnipru, 2/4 (etajul 1) pentru prestarea serviciilor sportive.

În conformitate cu art. 64 al Legii nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, OTC al Cancelariei de Stat a efectuat un control sub aspectul legalității deciziei, în urma căruia s-a constatat că actul contestat a fost adoptat cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Prin notificarea nr. 304/OT4-1267 din 24 iunie 2015 s-a solicitat Consiliului municipal Chișinău, anularea deciziei emise, care a fost lăsată fără răspuns.

Consideră reclamantul că la adoptarea deciziei nominalizate, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3), (5) al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, conform cărora, bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în

locațiune, în condițiile legii, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Susține că procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Se mai invocă că conform pct. 23 al Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 483 din 29 martie 2008, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor utilizate în locațiune prin negocieri directe, doar atunci cînd închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, cînd cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sînt justificate și nu sînt acoperite de chiria pe 6 luni.

Invocă că Consiliul municipal Chișinău urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperilor menționate în decizia contestată. La adoptarea actului administrativ nu s-a ținut cont de prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului.

Solicită Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-58 din 19 mai 2015.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016, a fost admisă acțiunea.

S-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-58 din 19 mai 2015 cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Petru Zadnipru, 2/4 (etajul 1) lui Ceban Alexandru, ca fiind emisă cu încălcarea prevederilor legii (f.d. 53, 56-60).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărîrea primei instanțe (f.d. 80-83).

La 27 iunie 2016, Curtea de Apel a expediat în adresa părților, copia deciziei emise (f.d. 84).

La 08 iulie 2016, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea acestora cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea depusă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Completul de judecată constată că recursul declarat la 08 iulie 2016, este depus în termen.

În motivarea recursului Consiliul municipal Chișinău a invocat că instanțele ierarhic inferioare eronat au aplicat legea materială iar în concluzie au emis decizii ilegale.

Verificând legalitatea deciziei contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de Consiliul municipal Chișinău, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 25 iulie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 03 august 2016, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat prin referința depusă a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Ceban Alexandru până la examinarea pricinii, nu a depus referință, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Consiliul municipal Chișinău în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală